



โลกที่เห็น เป็นอย่างที่คุณคิด

‘หน่อมเมืองจันท์’

ฟาสต์ฟู้ดธุรกิจ 29

โลกที่เห็น เป็นอย่างที่คิด

(ฟาสต์ฟู้ดธุรกิจ ลำดับที่ 29)

‘หนุ่มเมืองจันท์’

โลกที่เห็น เป็นอย่างไรที่คิด • 'หนุ่มเมืองจันท์'

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, มีนาคม 2561

พิมพ์ครั้งที่ 2 : สำนักพิมพ์มติชน, เมษายน 2561

ราคา 200 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

'หนุ่มเมืองจันท์', (นามแฝง). โลกที่เห็น เป็นอย่างไรที่คิด. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : มติชน, 2561. 240 หน้า. ภาพประกอบ.

1. จิตวิทยาประยุกต์. 2. การพัฒนาตนเอง. I. ชื่อเรื่อง.

158

ISBN 978 - 974 - 02 - 1609 - 4

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคนาท, สุพจน์ แจ่มเร็ว, สุชาติ ศรีสุวรรณ,
ปิยชนัน สุทวีทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, นงนุช สิงหนะ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เทิงวิเศษ

รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : รุจิรัตน์ ทิมวัฒน์, อพิสิทธิ์ วีระจาวุวรรณ

บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ นูนปาน • หัวหน้ากองบรรณาธิการ : มณฑล ประภากรเกียรติ

บรรณาธิการเล่ม : ศรัญญ์ศรณ์ ศรประสิทธิ์ • พิสูจน์อักษร : ชัยรัตน์ เลิศรัตนภาพ

กราฟิกเลย์เอาต์ : กอวลัย เจริญณรงค์ • ภาพปก : ธนพันธ์ วงศ์ชินศรี

ออกแบบปก : Try2benice • ภาพประกอบ : ธนพันธ์ วงศ์ชินศรี, ชัชชรัส บินมะฮมุด

ศิลปกรรม : นุสรา สมบุรณ์รัตน์ • ประชาสัมพันธ์ : สุชัย สุชาติสุธารธรรม

หากท่านต้องการสั่งซื้อหนังสือเล่มนี้จำนวนมากในราคาพิเศษ

เพื่อมอบให้วัด ห้องสมุด โรงเรียน หรือองค์กรการกุศลต่างๆ

โปรดติดต่อโดยตรงที่ บริษัทงานดี จำกัด โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3353 โทรสาร 0-2591-9012



สำนักพิมพ์มติชน | www.maticchonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิวกรณ์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 1235 โทรสาร 0-2589-5818

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองงานเตรียมพิมพ์ บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิวกรณ์ 1

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 2400-2402

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด 27/1 หมู่ 5 ถนนสุขาประชาสวรรค์ 2 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด

จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 0-2584-2133, 0-2582-0596 โทรสาร 0-2582-0597

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) 12 ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิวกรณ์ 1

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 3350-3360 โทรสาร 0-2591-9012

Maticchon Publishing House a division of Maticchon Public Co., Ltd.

12 Tethsabannarueman Rd., Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand



ฝ่ายงานรับจ้างพิมพ์ : บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) รับผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ทุกประเภท
โทรศัพท์ 0-2580-0021 ต่อ 2419, 2424 โทรสาร 0-2591-9002

สารบัญ

<i>คำนำสำนักพิมพ์</i>	5
<i>คำนำผู้เขียน</i>	8
จินตนาการ	15
โลกมีหลายมุมให้มอง	25
กำแพง-กั้นหั้น	33
ปรากฏการณ์ “ตุน”	41
คิดละเอียด	53
ซูสีไทเฮา	61
การเปลี่ยนผ่าน	69
“ความรู้” ที่แท้จริง	77
“ขอบคุณ”	85
พลัง “จับมือ”	93

หลุมที่ 4	103
ความเชื่อ	113
พื้นที่แคบ	125
อนุสาวรีย์...	133
บทเรียน “ความพ่ายแพ้”	141
“เล่น” แต่ “จริง”	149
จักรวาล “ไต่บ้าน”	157
นารายา	169
ทฤษฎี “ความสุข”	177
คุ้มค่า-คุณค่า	185
วิถีโค้ง	193
โลกเปลี่ยน-เราเปลี่ยน	201
สร้างถนน-ขีดเส้น	209
การเริ่มต้น	217
“เงาสลัว” ของชีวิต	225
จะอยู่ตรงนี้	233

คำนำสำนักพิมพ์

“คนรุ่นก่อนเคยสอนว่าเวลาเจออะไรที่ไม่ชอบให้อัดทน

แต่วันนี้ได้กรุ่นใหม่ตั้งคำถาม

ในเมื่อเราไม่ชอบ ทำไมต้องทน

แต่ละยุคสมัย มีหลักคิดที่ต่างกัน

ไม่มีผิด

ไม่มีถูก”

‘หนุ่มเมืองจันท์’ โพลีเทคเด็ตส์นี้ไว้ในเฟซบุ๊ก

“โลกที่เห็น เป็นอย่างที่คุณคิด” ฟาสต์ฟู้ดธุรกิจลำดับที่ 29 โดย ‘หนุ่มเมืองจันท์’ ชื่อนี้ที่รับประกันความคุ้มค่าทั้งเนื้อหาสาระ และอารมณ์ขัน หนังสือเล่มนี้ยังคงเป็นตัวการันตีว่า เขาคือตัวพ่อของการสร้างแรงบันดาลใจและให้ความสุขแก่ผู้อ่าน ด้วยการ

หยิบยกชีวิตของผู้คนร่วมทางที่ได้พบเจอและพูดคุย มาบอกต่อแบบ
ย่อง่าย โดยมีแกนหลักของเรื่องอยู่ที่การมองต่างมุม นิยามต่าง
ความหมาย และวิธีคิดให้มีความสุข

ตัวอย่างง่ายๆ ตั้งแต่การกลับมาของเบิร์ด ชงไชย การวิ่งไป
แม่สายของตูน บอดี้สแลม การเป็นปลาถูกน้ำของบอย โกสิยพงษ์
พลังของการจับมือกับไอศดอล BNK48 การกระโดดหนีธุรกิจสื่อไป
เล่นตลาดเครื่องสำอางของเฮียฮั้วอาร์เอส หรือการปักหลักยอม
ตายในสนามสี่สิ่งพิมพ์ของคู่สร้างคู่สม แถมด้วยเรื่องเน็ตฟลิกซ์
ในก็้อดิคาด ถึงซูสีไทเฮา!

บางคนบอกว่า เมื่อเป็นทุกข์ ให้ดูคนที่ทุกข์กว่าเราแล้วจะมี
ความสุขขึ้น

‘หนุ่มเมืองจันท์’ ไม่ใช่แบบนั้น เขาบอกว่า เมื่อเป็นทุกข์ให้
ลองนิยาม “ความสุข” เสียใหม่

ใช่ ที่เป็นทุกข์อาจเพราะคุณนิยามความสุขผิดมาตลอด
เช่นเดียวกับความล้มเหลว ถ้าลองนิยามคำว่าความสำเร็จ
ในแบบที่เป็นคุณ คุณอาจประสบความสำเร็จไปนานแล้ว

ฟังดูโลกสวย

นี่แหละ “โลกที่เห็น เป็นอย่างที่คิด”

สัญญาณเตือนไฟไหม้ดั่งลั่น...

บางคนวิ่งหนีเอาตัวรอด บางคนคว่ำของมีค่าก่อน บางคน
รีบมองหาถังดับเพลิงหวังสู้ยิบตา บางคนมัวช่วยชีวิตคนอื่นจนตัว
ตาย

ไม่มีใครผิด ไม่มีใครถูก

คลื่นสูง 2 เมตร แดดจ้า ไฟฟ้า...

บางคนนอนจิบเบียร์ริมหาดรับลมชมคลื่น ฟินมาก

บางคนรีบคว้ากระดานโต้คลื่นคู่วิ่งลงทะเล ฟินที่สุดเมื่อ
ได้อยู่บนยอดคลื่น

บางคนนอนอ่านหนังสือริมระเบียงในโรงแรม ฟินไม่ต่างกัน

ไม่มีใครทุกข์ ถ้านิยามความสุขในแบบของตัวเอง

ไม่ใช่ถืออัตตาขนาดว่า “ตัวกูของกู” แต่ต้องเข้าใจคำว่า
“ของใครของมัน”

ใช่ ความสุขและความสำเร็จเป็นของใครของมัน

โลกก็เช่นกัน

ถ้าคิดให้มันง่าย โลกนี้ก็ไม่ยากหรอก

คำนำผู้เขียน

ในการบรรยายทุกครั้ง นอกเหนือจากเรื่องราวอื่นๆ ที่จะเล่า
แล้ว

ผมจะมีสไลด์เป็นประโยคสั้นๆ อยู่ 2 สไลด์

เปรียบเสมือน “คาถา” ประจำตัว

“โลกนี้มีหลายมุมให้มอง”

และ “ทัศนคติคือจุดเริ่มต้นของความเปลี่ยนแปลง”

เพราะผมเชื่อว่าโลกใบนี้จะเป็นอย่างไร

อยู่ที่ “มุมมอง” ของแต่ละคน

มองโลกแบบไหนก็เห็นโลกแบบนั้น

และ “มุมมอง” หรือ “ทัศนคติ” ของเราจะเป็นตัวกำหนดว่า

เราจะชนะหรือพ่ายแพ้ในเกมนั้น

จะใช้ชีวิตอย่างมี “ความสุข”

หรือ “ทุกข์” จัง

อย่างในวันนี้ที่กระแส “ความเปลี่ยนแปลง” โหมกระหน่ำเข้ามาอย่างรวดเร็วและรุนแรง

โลกของการเปลี่ยนแปลงที่เราเห็น

จะคงงามหรืออำมหิต

ก็อยู่ที่ว่าเราคิดอย่างไรกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

ยอมรับหรือปฏิเสธ

ต่อต้านหรือเข้าใจ

ปรับตัวตามหรือยืนหยัดกับสิ่งที่เป็นอย่างอยู่

ไม่มีผิด

ไม่มีถูก

แล้วแต่เรา

มีคนบอกผมว่าหนังสือเล่มนี้ไม่ต้องเขียน “คำนำ” ก็ได้

เพราะอาจารย์เสกสรรค์ ประเสริฐกุล อธิบายในงานปาฐกถา “ป่วย อังภาภรณ์” เรียบร้อยแล้ว

เนื้อหาของปาฐกถาเหมือนเป็น “คำนำ” ให้หนังสือได้เลย หัวข้อที่พูดคือ “ประเทศไทยในความคิด ความคิดในประเทศไทย”

อาจารย์เสกสรรค์ บอกว่าสิ่งที่จะพูดในวันนี้เป็นการวิเคราะห์ สังคมและการเมืองไทยด้วยมุมมองง่ายๆที่เขาใช้ในชีวิตประจำวัน “มุมมองที่ว่านี่คือ โลกที่เราเห็นคือโลกที่เราคิด”

...ปะเลย

เขาบอกว่าเรามักจะมองไม่เห็นสิ่งที่ไม่ได้คิดเอาไว้แล้วล่วงหน้า

คนเราจะเห็นโลกเป็นแบบไหน มักขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิด
ที่เขามีอยู่

สัมผัสของเขา มักจะเก็บข้อมูลเฉพาะส่วนที่ความคิดของเขา
รู้จักเท่านั้น

อะไรที่ไม่รู้จักอยู่ก่อนก็ตัดทิ้งไปหรือมองไม่เห็นเสียดื้อๆ

“เสกสรรค์” ยกตัวอย่างเรื่องมุมมองของ “ศิลปิน” และ “พ่อ
ครัว” ที่มีต่อ “ไก่” ตัวหนึ่ง

“พ่อครัว” จะไม่สนใจเรื่องสีสັນของไก่เท่ากับเนื้อของมัน

ในทางกลับกัน “ศิลปิน” ก็เห็นแต่ความงามของไก่จนลืมนึก
ถึงด้านที่เป็นอาหาร

มนุษย์เราโดยทั่วไปจึงมักจะเห็นโลกได้จำกัด และเห็นโลก
แตกต่างกันไป

“ขึ้นอยู่กับฐานความคิดที่มีอยู่ในตัวเขา”

เห็นใหม่ครับ แทบไม่ต้องเขียนคำนำเลย

อาจารย์เสกสรรค์อธิบายได้ชัดเจนและลึกซึ้งมาก

“โลกที่เห็น เป็นอย่างที่คุณคิด”

โชคดีที่ผมส่งหนังสือให้สำนักพิมพ์มติชนก่อน

มีพยานบุคคลและอีเมลยืนยันด้วยครับ

แน่นอนกว่าคดี “หอย 30 ล้าน”

“ครูปรีชา” เลยทำอะไรไม่ได้

การเดินทางของหนังสือชุด “ฟาสต์ฟู้ดธุรกิจ” มาถึงเล่ม
ที่ 29 แล้วครับ

ไล่หลัง “เพชรพระอุมา” มาเรื่อยๆ

อีกสัก 10 ปี คงได้หายใจรดต้นคอ “รพินทร์ ไพรวัลย์” พระเอกของเรื่อง

555

ถ้ามีใครถามว่ารู้สึกอย่างไรที่เขียนหนังสือชุดหนึ่งยาวนานถึง 29 เล่ม

ตอบสั้นๆ ได้เลย

“ตกใจ” ครับ!!!!

คงเป็นความรู้สึกคล้าย “มาร์ก ซักเกอร์เบิร์ก” ตอนที่เห็น “เฟซบุ๊ก” ในวันนี้

เพราะวันที่เริ่มต้นลงมือทำ เขาคิดเพียงแค่ว่าจะสร้างเครือข่ายในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดเท่านั้น

ไม่แน่ว่ามันจะยิ่งใหญ่ระดับโลกทั้งโลกอยู่ในใจเดียวกัน

เปรียบเทียบแบบนี้แล้วดูยิ่งใหญ่เกินไปไหมครับ

จ้ะเอาใหม่

คงคล้ายๆ กับร.ต.ต.วิชัย สุริยุท หรือ “ดาบวิชัย” ที่ชอบปลุกต้นไม้

เขาอยู่อำเภอปรางค์ภู จังหวัดศรีสะเกษ

“ดาบวิชัย” เห็นพื้นที่ว่างตรงไหนก็ปลุกต้นไม้ที่นั่น

ปลุกไปเรื่อยๆ

ผ่านไป 18 ปี เขาปลุกต้นไม้ไป 3 ล้านต้น

วันแรกที่เขาเริ่ม “ดาบวิชัย” ก็ไม่ได้คิดว่าสิ่งที่เขาทำจะสามารถเปลี่ยนอำเภอที่แห้งแล้งที่สุด

ให้กลายเป็นผืนแผ่นดินที่เขียวขจีได้สำเร็จ

เขาแค่ปลุกตื่นไม่ไปเรื่อยๆ
เหมือนกับผม
แค่เขียนไปเรื่อย ๆ
ไม่ได้คิดว่า “ปลายทาง” จะเป็นอย่างไร
ขอเพียงแค่มี่คนติดตามอ่านอยู่
“ดาบตุ้ม ‘หนุ่มเมืองจันท์’” หรือ “สรวล ชักเกอร์เบิร์ก” ก็
คงปลุกสวณอักษรต่อไป
เพื่อเชื่อมโยงคนแต่ละรุ่นให้เข้าถึงกัน
แค่นั้นเอง
คงต้องขอขอบคุณทุกท่านติดตามกันมาจนถึงเล่มที่ 29
ขอบคุณทุกกำลังใจที่ทำให้มีแรงไล่ตาม “รพินทร์ ไพรวัดย์”
ไปเรื่อย ๆ
แต่ยืนยันว่าต่อให้ไล่ทัน
...ผมก็ยังไม่ยิง “เสือดำ” ได้ขาดครับ

“หนุ่มเมืองจันท์”

<https://www.facebook.com/boycitychanFC>



Photo by Emre Gencer on Unsplash

จินตนาการ

วันนี้ “แหลม” ศรีสะเกษ นครหลวงโปรโมชั่น ถือเป็นสุดยอดนักชกไทยที่โด่งดังไปทั่วโลก

วันที่เขาน็อก “โรมัน กอนซาเลส” นักมวยที่ถือว่าเก่งที่สุดในโลกเทียบกันปอนด์ต่อปอนด์ เป็นวันที่คนไทยเฮกันทั่วประเทศ

ชัยชนะของเขาบนผืนผ้าใบอย่างยิ่งใหญ่แล้ว

ชัยชนะบนเวทีชีวิตของ “แหลม” กลับยิ่งใหญ่กว่า

จาก รปภ. คนเก็บขยะในอดีต

วันนี้เขาคือแชมป์โลกผู้ยิ่งใหญ่

“แบงก์” เขียวชัย พิสิษฐุฒินันท์ ลูกชายของ “เสี่ยฮุย” เจ้าของค่ายมวย “นครหลวงโปรโมชั่น” บอกว่านักมวยส่วนใหญ่เคยลำบากมาก่อน

ไม่ว่าจะเป็นนักมวยไทยหรือต่างชาติ

ถ้าสังเกตให้ดี ทุกครั้งที่นักมวยคนไหนได้แชมป์โลก ส่วนใหญ่
จะร้องไห้

ทั้งที่แต่ละคนโดนชกหนักเท่าไรก็ไม่ร้องไห้
แต่ได้ “แชมป์” แล้ว “ร้องไห้”

“แบงก์” บอกว่าที่ทุกคนร้องไห้เพราะเคยลำบากมาก่อน
และรู้ว่าถ้าได้เป็นแชมป์โลกเมื่อไรชีวิตของเขาจะเปลี่ยน
“นักมวย” จึงต่างจากนักกีฬาประเภทอื่น

เราเห็นนักฟุตบอล นักกีฬาต่างๆ เวลาได้แชมป์ ส่วนใหญ่
จะดีใจ แต่ไม่ร้องไห้

มีบางคนร้องไห้บ้าง แต่ไม่มากนัก

ไม่เหมือนกับ “นักมวย”

ได้แชมป์โลกเมื่อไร น้ำตาไหลกันทุกคน

“แบงก์” บอกว่าเข็มขัดแชมป์โลกของสภามวยโลกจะมีสีอยู่

2 สี



- “แหลม” ศรีสะเกษ กับเข็มขัดแชมป์โลก

คือ สีทอง และสีเขียว

“สีทอง” มีความหมายว่าราชัน หรือผู้ยิ่งใหญ่

ส่วน “สีเขียว” คือ สีแห่ง “ความหวัง”

เข็มขัดเส้นนี้จึงเป็น “ราชันแห่งความหวัง”

KING OF HOPE

“แบงก์” จบจากมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

เวลาเขาเล่าเรื่อง “มวย” จึงแตกต่างจากที่เคยได้ยินมา

มีวิธีการเล่าที่ทำให้ “มวย” กลายเป็น “กีฬา” ที่เต็มไปด้วย

story ที่น่าสนใจ

ทั้งความเป็นกีฬาและธุรกิจ

“แบงก์” บอกว่าถ้าใครได้รู้ประวัตินักมวยมาก่อนว่าสู้ชีวิต
อย่างไร เขาจะเชียร์นักมวยคนนั้นแบบเต็มที่กว่าคนทั่วไป

ยิ่งรู้จัก ยิ่ง “อิน”

คงคล้ายๆ กับ “ไอตะ” BNK48 หรือ “แฟนคลับ” ของศิลปิน
ต่างๆ

มีเรื่องหนึ่งที่ผมชอบมาก

มีน้อยคนที่รู้ว่า “แหลม” เป็นนักมวย 2 การ์ด

เขาถนัดซ้าย แต่เป็นนักมวยการ์ดขวามานาน

ชกสากลครั้งแรกที่ญี่ปุ่น ครูมวยไม่ยอมให้การ์ดซ้าย

เพราะนักมวยส่วนใหญ่การ์ดขวา

“มวยขวา” ไม่ชอบชกกับ “มวยซ้าย”

เพราะชกยาก

ถ้าการ์ดซ้าย ญี่ปุ่นไม่เอา

“ศรีสะเกษ” เลยต้องชกการ์ดขวาทั้งที่ถนัดซ้าย
เพราะอยากได้เงิน
ชกแบบนี้มาเรื่อยๆ จนวันที่ชิงแชมป์โลกครั้งแรกกับ “โยตะ
ซาโตะ” ชิงแชมป์รุ่นซูเปอร์ฟลายเวตของสภามวยโลก
ทุกครั้งที่ซ้อม หรือการ์ดมวยโชว์
“แหลม” จะการ์ดขวา
แต่พอขึ้นเวที เขาเปลี่ยนมาการ์ดซ้าย
นั่นคือแผนที่ทีมงานวางไว้
“ซาโตะ” ที่ซ้อมชกกับนักมวยการ์ดขวามาตลอด
เจอ “การ์ดซ้าย” เข้าก็ชกไม่ออก
ไปไม่เป็น
สุดท้ายก็โดน “ศรีสะเกษ” ไล่ต้อนชนะแบบขาดลอย
ชัยชนะครั้งนั้นของ “แหลม” ส่วนหนึ่งมาจากเทคนิคการชก
แต่ที่สำคัญกว่าคือ เขามี “จินตนาการ”
“แบงก์” เล่าว่าวันที่ไปติดต่อกับ “ซาโตะ” ให้มาชกที่เมืองไทย
เขาพา “แหลม” ไปดู “ซาโตะ” ชกด้วย
“แหลม” ตีใจที่ได้ชิงแชมป์โลก
เขาบอก “แบงก์” ว่าคืนหนึ่งเขานอนคิดว่าถ้าชนะแล้วได้
แชมป์โลก ชีวิตจะเป็นอย่างไร
“แค่คิด น้ำตาก็ไหลออกมา มันตื่นตัวใจมาก เรามีความหวัง
ว่าชีวิตจะเปลี่ยนไป จะดีขึ้น”
“แบงก์” บอกว่านี่คือ “ความมุ่งมั่น” ของ “แหลม” ที่น้อย
คนจะมี
“จินตนาการ” ที่เห็นว่าชีวิตดีขึ้นถ้าได้แชมป์

เป็น “พลัง” ที่ทำให้เขาสู้เต็มที่ในวันนั้น
และเมื่อเขาเป็น “แชมป์โลก”
“แหลม” ก็ใช้ “จินตนาการ” อีกรูปแบบหนึ่งในการชก
ไม่ได้คิดว่าเขาเป็น “แชมป์”
แต่เป็น “ผู้ทำชิง”
เพราะเมื่อขึ้นเวที “เข็มขัด” จะอยู่ที่ “กรรมการ”
ไม่ได้อยู่ที่ตัวเขา
เขาและคู่ต่อสู้ต่างเป็น “ผู้ทำชิง”
ด้วยวิธีคิดนี้เองทำให้เขาไม่หลงตัวเอง
ซ้อมเต็มที่
และสู้เต็มที่

เช่นเดียวกับ “เบิร์ด” ธงไชย แมคอินไตย์

อัลบั้มใหม่ของเขาต้องแจมกับศิลปิน 8 คน
มีทั้งแสตมป์ เนม เกิดลีโนวา โพลีแคท ลาบานูน บิ๊กแอส

ฯลฯ

ตอนที่ “ฮัฟ บิ๊กแอส” ผู้จัดการโครงการนี้โทร.ไปบอกศิลปิน
แต่ละคน

ทุกคนอึ้งไปพักใหญ่
เพราะนี่ไม่ออกว่าจะแต่งเพลงให้กับ “เบิร์ด” อย่างไร
ในวงการเพลง “เบิร์ด” คือสุดยอดศิลปิน
การได้ร่วมงานกับเขาคงเป็นทั้งความรู้สึกที่สุดยอด
และ “เกร็ง” สุดขีด
ไม่รู้ว่าจะทำแบบไหนดี

แต่ “ฮ็อฟ” บอกทุกคนไปว่าให้ลืม “เบิร์ต”
มองข้ามไปเลย
ให้แต่งเพลงเหมือนกับตัวเองจะร้อง
แล้ว “เบิร์ต” ค่อยเข้ามา
แต่ประเด็นที่ผมชอบที่สุดคือมุมมองของ “เบิร์ต”
ต้องอย่าลืมว่า “เบิร์ต” อายุ 58 ปีแล้ว
เดือนหน้าก็ 59
คนที่อายุขนาดนี้และประสบความสำเร็จระดับนี้
ถ้าจะมั่นใจตัวเองก็คงไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร
แต่ “เบิร์ต” เป็นคนที่ในวงการให้การยอมรับเรื่องหนึ่งคือ
เป็นคนชอบเรียนรู้สิ่งใหม่
วันที่คุยกับ “ฮ็อฟ” เขาก็บอกเรื่องนี้
“เบิร์ต” จะดูวิธีการร้องของแต่ละคน แล้วร้องตาม
“เรื่องสำคัญที่สุดคือ พยายามทำตามที่น้องๆ พูดให้ฟัง”
ถ้าเป็นจริงตามที่เขาพูด
แสดงว่า “เบิร์ต” ยอมทิ้ง “อัตตา” ความเป็นศิลปินใหญ่
เปิด “หู” ฟัง “เด็ก”
เขาอยากรู้ว่าคนรุ่นใหม่คิดอย่างไร
ไม่เถียง
ทำตามเลย
ทั้งที่ “ประสบการณ์” ของเขาเหนือกว่าเยอะ
แต่ถ้ายังยึดติดประสบการณ์ในอดีต
เขาก็จะไม่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่
แต่เรื่องที่ผมชอบที่สุดคือ “เบิร์ต” รู้ว่าน้องๆ คงจะเกรงที่



- “เบิร์ด” ธงไชย แมคอินไตย์ กับศิลปินรุ่นใหม่ในอัลบั้ม Bird Mini Marathon

จะร่วมงานกับเขา

“เบิร์ด” ใช้วิธีการอย่างไรรู้ไหมครับ

เขาศึกษางานของน้องๆ แต่ละคน ดูผลงาน หาข้อมูลว่าน้องๆ
ที่จะทำงานด้วยแต่ละคนเป็นอย่างไร

และ “จินตนาการ” ครับ

จินตนาการว่าวันแรกที่เขาจะพูดคุยอะไรกับน้องๆ

พูดแบบไหนน้องถึงจะไม่เกร็ง

เรื่องนี้ควรจะเป็น “วิธีคิด” ของเด็กที่จะเจอกับผู้ใหญ่มากกว่า

แต่ “เบิร์ด” กลับใช้วิธีการนี้กับ “น้อง”

นอกจากนั้นตอนซ้อมเล่นคอนเสิร์ต “เบิร์ด” ก็ใช้ “จินตนาการ”

ช่วยในการซ้อม

เมดเลย์กี๋นาที่

ต้องร้องเพลงนี้นานเท่าไร
ช่วงไหนต้องพูด
เดินหน้าหรือเบาดตรงไหน ก็ปรับการออกกำลังกายให้ตรงกับ
ที่เล่นจริง

คิดและจินตนาการไว้ล่วงหน้า

พอถึงเวลาเล่นจริง

ก็ทำเหมือนกับที่ซ้อมและจินตนาการไว้

เหมือนกับ “แหลม”

จินตนาการว่าเป็น “แชมป์”

แล้วชกตาม “จินตนาการ”

พลังของ “จินตนาการ” จะทำให้เป็น “จริง”

บนเส้นทางแห่ง “ความฝัน”
ไม่มีอะไรได้มาง่ายๆ
อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
คือตัวเราเอง
จะ “หยุด” หรือ “ลุย” ต่ไป
...แค่นั้นเอง
‘หนุ่มเมืองจันท์’